

ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΕΙΟ 1^ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Εκτός ύλης

Εφημερίδα του 1^{ου} Γυμνασίου Ηρακλείου

Λέξεις που... μας προβληματίζουν

ΑΓΑΠΗ έρωτας διαφορές

γΟνείS ΚΑΒΓΑΣ

εμπιστοσύνη Παιδι

αποκλεισμός

ορτα Εφηβεία

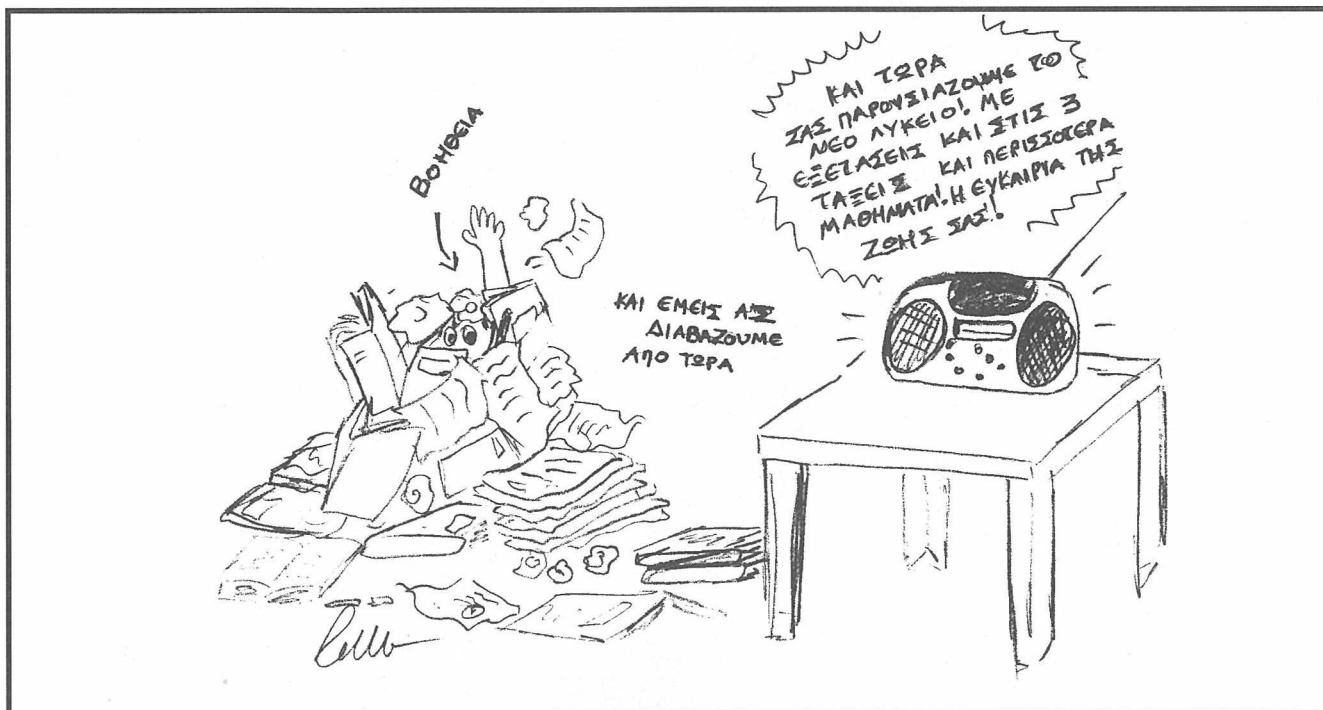
Επικοινωνία

άγχος Σχέσεις

Ένα «Νέο Λύκειο» που μας εκδικείται...σελ.2-3
 Αστείες Ερωτήσειςσελ. 4
 Γιατί κλαίμε;σελ. 5
 Κοπάνα μια ευχάριστη απόδραση.....σελ. 6
 Ακτινοβολίες υψηλής συχνότηταςσελ. 7
 Συζητώντας για θέματα που μας απασχολούν
 με τον ψυχολόγο Μ. Καρχάκη.....σελ. 8-9
 Κινηματογράφος:
 μέσο διαπαιδαγώγησης.....σελ. 10

Δεν υπάρχουν ήρωες.....σελ. 11
 Οι μαθητές του 1ου Γυμνασίου τιμούν την
 Ένωση της Κρήτης με την Ελλάδα.....σελ. 12
 Μια επίσκεψη που ενώνει.....σελ. 13
 Εντυπώσεις απο την έκθεση.....σελ. 14
 Βιβλιοαναφορές.....σελ. 15
 Και τώρα ας παίξουμε.....σελ. 16

Ένα «Νέο» Λύκειο που μας εκδικείται.

Η δευτεροβάθμια εκπαίδευση αποτελεί τα τελευταία χρόνια ένα στάδιο που θεωρείται ιδιαίτερα δύσκολο και δυσάρεστο για τους περισσότερους, αν όχι για όλους τους μαθητές της χώρας μας, λόγω των αυξημένων απαιτήσεων που επιβάλλονται. Η αποστήθιση, τα ιδιαίτερα μαθήματα, το πολύωρο διάβασμα και το άγχος είναι πια "φυσιολογικά και αναμενόμενα" φαινόμενα και αντιμετωπίζονται καθημερινά από τους μαθητές. Το Υπουργείο Παιδείας, το χρόνο που μας πέρασε, ψήφισε κάποιες αλλαγές που αφορούν όμως μόνο την αξιολόγηση των μαθητών, αγνοώντας τις πραγματικές ανάγκες τους και καταπατώντας βασικά τους δικαιώματα. Ταυτόχρονα, η πρόσβαση στην ανώτατη εκπαίδευση γίνεται ακόμα πιο δύσκολο «κατόρθωμα».

Αυτές οι αλλαγές σε μια Ελλάδα ταλαιπωρημένη οικονομικά και ηθικά, μετατρέπουν ένα βασικό δικαίωμα, όπως η παιδεία, σε ένα σύστημα που οι περισσότερες οικογένειες είναι αδύναμες να ακολουθήσουν, αφού οι μαθητές για να ανταποκριθούν στις αυξημένες απαιτήσεις, είναι αναγκασμένοι να καταφύγουν σε φροντιστηριακά μαθήματα. Τον εφιάλτη των Πανελλαδικών εξετάσεων θα τον ζουν πλέον τέσσερις φορές.

Η προαγωγή ενός μαθητή είναι επίσης προσαρμοσμένη σε νέες παραμέτρους, καθώς οι βαθμολογικές απαιτήσεις έχουν πλέον αυξηθεί. Για την ακρίβεια, ένας μαθητής θα πρέπει να πετύχει γενικό βαθμό ίσο ή ανώτερο του δέκα στα μαθήματα της Ελληνικής γλώσσας (Νεοελληνική γλώσσα, Αρχαία, Έκθεση) και των Μαθηματικών και ανώτερο του οκτώ για τα υπόλοιπα μαθήματα για την προαγωγή του στην επόμενη τάξη. Οι μαθητές που δεν πληρούν αυτές τις προϋποθέσεις, επαναλαμβάνουν τη φοίτηση της τάξης ενώ παραπέμπονται σε επανεξέταση, εάν πληρούν μόνο την πρώτη προϋπόθεση.

Μια άλλη σημαντική αλλαγή είναι η επιλογή θεμάτων για τις εξετάσεις. Η επιλογή θα γίνεται κατά το ήμισυ από τράπεζα θεμάτων, ενώ το υπόλοιπο μισό των θεμάτων θα επιλέγει ο καθηγητής. Αυτό μπορεί να επηρεάσει αρνητικά την επίδοση των μαθητών. Κάθε σχολείο και κάθε καθηγητής, έχει ένα ιδιαίτερο τρόπο διδασκαλίας και μετάδοσης της γνώσης και έτσι κατά την διάρκεια της σχολικής χρονιάς, οι μαθητές εξοικειώνονται με αυτόν τον τρόπο και ανταποκρίνονται καλύτερα στις απαιτήσεις των εξετάσεων. Τα θέματα όμως που θα παραδίδονται από την τράπεζα, θα έχουν διαφορετικό βαθμό δυσκολίας από το συνηθισμένο, πράγμα

που θα κάνει τη ζωή των μαθητών ακόμα πιο αγχογόνα και δύσκολη.

Επίσης η κατάρχιση των μαζικών ειδικοτήτων στα ΕΠΑΛ, καθιστά αδύνατη τη φοίτηση των μαθητών σε αυτές τις ειδικότητες και αυτομάτως πολλοί απ' αυτούς θα βρεθούν εκτός σχολείου. Και αναρωτιόμαστε, τί σύστημα είναι αυτό που στερεί την ελπίδα, που δεσμεύει και καθλώνει τα όνειρα και τις προοπτικές νέων ανθρώπων; Που διακρίνει τους μαθητές σε καλούς και κακούς ανάλογα με την οικονομική τους κατάσταση; Που καλλιεργεί τον ανταγωνισμό και τη βαθμοθηρία;

Μα εμείς μάθαμε να θεωρούμε το σχολείο χώρο έμπνευσης και δημιουργίας, χώρο που καλλιεργεί την ομαδικότητα, τη συνεργασία και μας προετοιμάζει για να ενταχθούμε αρμονικά στο κοινωνικό σύνολο. Το «νέο» Λύκειο όμως δεν κάνει τίποτε άλλο παρά να μας εγκλωβίζει μέσα σε μια δύσκολη πραγματικότητα και να παραιοποιεί την εικόνα που έχουμε για τη γνώση.

Είναι σαν να εκδικείται τους ίδιους τους μαθητές του.

Το μόνο που ζητάμε λοιπόν όλοι εμείς οι μαθητές, είναι ένα νέο λύκειο με την ουσιαστική του σημασία. Ένα λύκειο που θα έχει την υποστήριξη μας γιατί θα εμπλουτίζει το γνωστικό μας ορίζοντα και την εικόνα μας για τον κόσμο με ευχάριστες και αποτελεσματικές μεθόδους, οι οποίες θα μας βοηθήσουν να βρούμε τα πατήματά μας ως πολίτες και να επιτύχουμε τους στόχους μας.

Καρχιαντουλάκης Λευτέρης Γ2
Καραγιωργάκης Κώστας Γ2

Το "Νέο" Λύκειο όπως το οραματίζεται το Υπουργείο Παιδείας

Αστείες ερωτήσεις

"Α, ήρθες;" Αυτή είναι μία ερώτηση, που ακούς καθημερινά, όταν χυρνάς στο σπίτι. Έχεις αναρωτηθεί ποτέ πόσες άστοχες ερωτήσεις σου κάνουν καθημερινά; Μα φυσικά πολλές! Αμέτρητες ερωτήσεις χωρίς κανένα νόημα, στο σπίτι, στη δουλειά, στο σχολείο, παντού... Αυτές διατυπώνονται, αν όχι για να προκαλέσουν γέλιο, για να μπουν στη λίστα με τις πιο "γελοίες" ερωτήσεις που κάνεις και φυσικά δεν περιμένεις... απάντηση!

- Ξέρεις ότι ο φίλος σου κοιμάται νωρίς το βράδυ, όμως εσύ θες να τον πάρεις τηλέφωνο για να του πεις κάτι που σε απασχολεί. Είναι 12 η ώρα τα μεσάνυχτα όμως παρ' όλα αυτά τηλεφωνείς. Εκείνος από τον ύπνο ακόμα, σηκώνει το ακουστικό. Για να του το φέρεις πιο μαλακά και με τρόπο προκειμένου να μην αρχίσει να σε βρίζει.

- Μη μου πεις πως σε ξύπνησα;

- Ανάβεις το θερμοσίφωνο και ετοιμάζεις τις πετσέτες για να απολαύσεις ένα ωραιότατο και χαλαρωτικό μπανάκι. Ωστόσο η πρώτη ερώτηση που ακούς είναι:

- Θα κάνεις μπάνιο; (όχι άναψα το θερμοσίφωνο για να καίει ρεύμα).

- Ντύνεσαι, στολίζεσαι και ετοιμάζεσαι να φύγεις και ακούς:

-Θα βγεις; (όχι, δοκιμάζω ρούχα να δω αν μου κάνουν).

- Έντεκα η ώρα τη νύχτα, βάζεις πιτζάμες και πας στο δωμάτιο σου και την ώρα που λες "καληνύχτα" ακούς:

- Πας για ύπνο; (όχι πάω σχολείο).

- Έχεις κατεβεί στο κέντρο το βράδυ και συναντάς ένα παλιό σου φίλο και σου λέει:
- Έλα ρε που είσαι; (μισό μέτρο απέναντι σου)

- Χτυπάει το σταθερό τηλέφωνο, το σηκώνεις και ακούς:

- Είσαι σπίτι; (όχι, σου μιλώ από το δίπλα σπίτι)
Διαβάζοντας τα παραπάνω, παρατηρούμε πως όλοι έχουμε ακούσει ή και πει ακόμα, τέτοιου είδους ερωτήσεις. Καλό θα είναι λοιπόν, να προσέχουμε τον τρόπο που εκφραζόμαστε, έτσι ώστε οι ερωτήσεις που κάνουμε στους γύρω μας να μην συμπεριλαμβάνονται στην λίστα με τις πιο γελοίες ερωτήσεις!!

Βαρβεράκης Μαρίνος Β3
Μπιτζαράκη Λιάνα Β2

Γιατί κλαίμε;

Όλοι μας ξέρουμε , πως το πρώτο πράγμα που κάναμε στη ζωή μας ήταν να κλάψουμε, αφού το κλάμα είναι αυθόρμητο και σαν νεογέννητα μωρά, ήταν το μόνο που ξέραμε πως γίνεται με τον σωστό τρόπο. Μεγαλώνοντας, το κλάμα ως τρόπος έκφρασης περιορίζεται, ωστόσο εξακολουθεί πάντα να έχει μια θέση στη ζωή μας. Το πόσο σημαντική είναι, εξαρτάται κυρίως από την ψυχοσύνθεση του καθενός. Άλλοι , αφήνουν πιο εύκολα τα δάκρυα να κυλήσουν από τα μάτια τους και άλλοι έχουν την ικανότητα να συγκρατούνται. Βέβαια το κλάμα, συνήθως, σχετίζεται με λυπηρά γεγονότα. Όμως μπορεί να κλάψουμε και όταν μας κατακλύζουν συναισθήματα χαράς ή συγκίνησης. Επιπλέον, κλαίμε όταν επιζητούμε βοήθεια ή ανακούφιση , όταν φοβόμαστε ή γενικά όταν φορτιζόμαστε συναισθηματικά.

Γιατί όμως κλαίμε; Σύμφωνα με την επικρατέστερη άποψη, οι ορμόνες ευθύνονται γι' αυτό, οι οποίες καθορίζουν και τα συναισθήματά μας. Όταν αυτές φτάσουν σε υψηλό επίπεδο, νιώθουμε έντονη συναισθηματική φόρτιση. Με το κλάμα «μαλακώνουμε» την έντασή τους και ανακουφίζόμαστε. Οι γυναίκες βέβαια έχουν περισσότερες ορμόνες που είναι πιο ασταθείς. Γι' αυτό και είναι πιο ευαίσθητες και κλαίνε πιο

συχνά. Αντίθετα οι άντρες μπορούν να ελέγχουν τα συναισθήματά τους και να κλαίνε λιγότερο. Εκτός όμως από την επιστημονική εξήγηση υπάρχει και η αντίληψη σχετικά με τους άντρες, πως οι ίδιοι δεν κλαίνε γιατί είναι πιο δυνατοί από τις γυναίκες. Σίγουρα όλοι έχουμε ακούσει τη φράση «Οι άντρες δεν κλαίνε». Αυτή την ιδέα έχουν, με αποτέλεσμα να μην αφήνουν τον εαυτό τους να εκφράζεται ελεύθερα. Ωστόσο, όλοι ξέρουμε ότι και οι «σκληροί» άντρες χρειάζονται κι αυτοί το κλάμα σε κάποιες περιπτώσεις , είτε για να ξεσπάσουν και να ηρεμήσουν , είτε για να εκφράσουν την ευαισθησία τους.

Είναι όμως βλαβερό το κλάμα για την υγεία; Τελικά μάλλον όχι, αφού μας οδηγεί στη χαλάρωση. Πάντως το μεγαλύτερο όφελος συνδέεται με την υποστήριξη που μας δίνουν οι άλλοι όταν κλαίμε. Επίσης, είναι αποδεδειγμένο πως αν κρατάμε τα δάκρυα μας, δεν ωφελούμε τον εαυτό μας και πρέπει να ξέρουμε πως τα αρνητικά συναισθήματα όταν συσσωρεύονται , μπορεί όντως να υποσκάψουν την υγεία μας. Εν κατακλείδι, το κλάμα μπορεί να δρα εκτονωτικά, χαλαρωτικά, να μας αποφορτίζει συναισθηματικά αλλά ας μην... το παρακάνουμε κιόλας.

«Παν Μέτρον Άριστον».

Νταλίπη Ειρήνη Γ2

Κοπάνα: Μια ευχάριστη απόδραση

Ξέρετε ποια είναι η πιο γνωστή έξοδος στην ιστορία του σχολείου; Μα φυσικά η έξοδος του... μαθητή από την τάξη, η γνωστή σε όλους μας ΚΟΠΑΝΑ. Η διαδρομή... γνωστή σε όλους από την αίθουσά μας στην πόρτα του σχολείου και αυτό, γιατί όλοι μας, έστω και μία φορά έχουμε κάνει κοπάνα. Έχει γραφεί ολόκληρη ιστορία πάνω σε αυτά τα βήματα που κάνουμε ώστε να γλιτώσουμε το μάθημα. Αλλά επειδή ο χρόνος και ο χώρος μας περιορίζουν, θα εστιάσουμε σε δύο βασικά θέματα.

Πολλοί από εμάς έχουμε θελήσει να κάνουμε κοπάνα και αντιμετωπίζουμε συνέχεια το ίδιο πρόβλημα, με ποιόν τρόπο θα την πραγματοποιήσουμε. Και αυτό γιατί είναι τόσες πολλές οι επιλογές, που δεν ξέρεις τι να επιλέξεις. Γι' αυτό εχώσας παρουσιάζω κάποιους τρόπους για να σας λυθούν τα χέρια.

Λοιπόν, αρχίζουμε. Οι αρχάριοι πάρτε χαρτί και μολύβι, οι έμπειροι απλώς απολαύστε το. Μετά από χρόνια εμπειρίας στον τομέα της κοπάνας, έφτασα στο συμπέρασμα ότι υπάρχουν δύο είδη κοπάνας, η ατομική και η ομαδική. Θα ξεκινήσουμε με την ατομική. Ο πιο γνωστός τρόπος κοπάνας είναι ο τρόπος του διαλείμματος. Μόλις χτυπήσει το κουδούνι έχεις πάρει την τσάντα σου και έχεις εξαφανιστεί. Γιατί αλλιώς, άμα σε πιάσουν οι καθηγητές με την τσάντα στον ώμο, να προσπαθείς να φύγεις, αν πάρεις μονοήμερη τυχερός θα είσαι. Άλλος τρόπος εξίσου πολύ γνωστός είναι το γνωστό "πάω τουαλέτα". Ο τρόπος αυτός είναι αρκετά απλός. Κανονίζεις με τον διπλανό σου, αν έχεις αλλιώς με τον φίλο σου/να σου φέρει την τσάντα. Από εκεί και πέρα ακολουθεί ο γνωστός διάλογος. -Κύριε να πάω τουαλέτα; -Τι να σου πω, αν είναι ανάγκη πήγαινε. Και αυτό είναι το μόνο πράγμα που θες να ακούσεις εκείνη την στιγμή. Μετά φεύγεις και

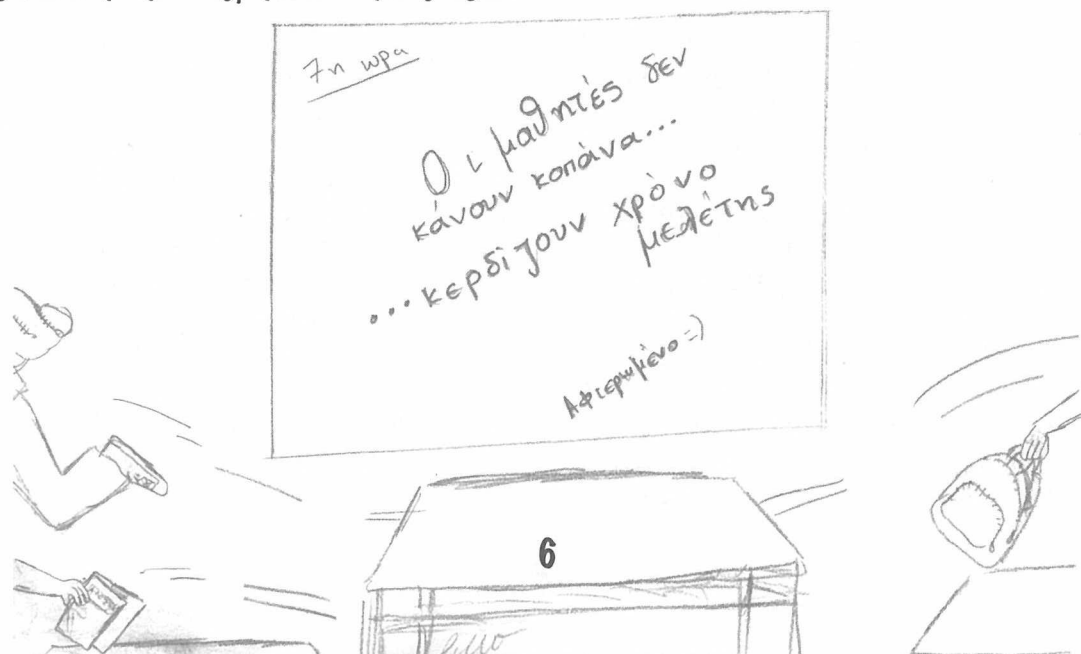
πας αλλού, στην τουαλέτα... του σπιτιού σου για παράδειγμα. Το άλλο είδος κοπάνας είναι η ομαδική δηλ. η κοπάνα ολόκληρης της τάξης. Εδώ δεν έχω πολλά να πω. Είναι αρκετά δύσκολος τρόπος γιατί θέλει και συγχρονισμό αλλά και πειθώ, ώστε να καταφέρεις να πείσεις όλους τους μαθητές να κάνουν το ίδιο με σένα.

Ποιοι είναι όμως οι λόγοι που κάνουμε κοπάνα; Οι περισσότεροι καθηγητές νομίζουν ότι κάνουμε κοπάνα επειδή δεν έχουμε διαβάσει. Δεν διαφωνώ με αυτή την άποψη, αλλά υπάρχουν κι άλλοι λόγοι για τους οποίους κάνουμε αυτή την επιλογή, όπως γιατί πλήτετουμε ή γιατί ο καθηγητής είναι ιδιότροπος, ονόματα δεν λέμε. Επίσης, μπορεί πολύ απλά να θέλουμε να πάμε κάπου με τις παρέες μας και να αποδράσουμε από τη σχολική ρουτίνα. Εξάλλου είναι δικαίωμα του καθενός να έχει λίγο χρόνο ξεκούρασης.

Τέλος πάντων, ας μην γελιόμαστε, ότι και να κάνουμε εμείς οι μαθητές, πάντα βγαίνουμε χαμένοι. Διότι, φίλοι μου, όπως και να το δεις, οι καθηγητές απαλλάσσονται από την παρουσία ενός άτακτου μαθητή στην τάξη, ενώ εμείς παίρνουμε την απουσία. Αλλά υπάρχουν και χειρότερα, παίρνουν τηλέφωνο σπίτι μας και ενημερώνουν τους γονείς μας. Έτσι εκτός των άλλων, αντιμετωπίζουμε και τη μурμουρά και το κήρυγμα των δικών μας. Αλλά δεσ το και από την άλλη πλευρά, αν καθίσεις στην αίθουσα και κάνεις φασαρία, πάλι απουσία θα πάρεις, οπότε καλύτερα να την πάρεις αλλά να μην είσαι αναγκασμένος να παρακολουθήσεις και το μάθημα.

Αλλά ας σοβαρευτούμε, δεν είναι και για χόρταση. Καιρός να παρακολουθήσουμε και λίγο μάθημα. Αλλά λίγο, μην το παρακάνουμε κιόλας.

Νιωτάκης Μανόλης Γ3

Ακτινοβολίες υψηλής συχνότητας

Εκτός
Από την
Ακτινοβολία...

Είναι γνωστό πως τα κινητά αποτελούν μία αμφιλεγόμενη εφεύρεση. Από τη μία πλευρά, η χρήση τους είναι ευρέως διαδεδομένη τόσο ανάμεσα στους νέους, όσο και στους ενήλικες. Πολλοί έχουν συνδέσει την ψυχαγωγία τους, την επικοινωνία, ακόμη και τη δουλειά τους με αυτά. Από τη άλλη όμως, δεν είναι λίγοι αυτοί που επισημαίνουν τις επιπτώσεις των κινητών στη σωματική και την ψυχική υγεία των ανθρώπων. Τα κινητά εκπέμπουν και λαμβάνουν ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία. Με αυτό τον τρόπο, μπορούν να επηρεάσουν το σύνολο σχεδόν των συστημάτων του οργανισμού, προξενώντας βλάβες στην υγεία του χρήστη τους.

Μερικοί από αυτούς τους κινδύνους και τις βλάβες που προκαλούν τα κινητά είναι οι ακόλουθοι: Η γνωστότερη και η σημαντικότερη βλάβη που μπορεί να προκαλέσει η χρήση τους, είναι ο καρκίνος. Συγκεκριμένα, η ακτινοβολία των κινητών μπορεί να προκαλέσει εμφάνιση όγκων κυρίως στον εγκέφαλο, αλλά και σε άλλα σημεία του σώματος. Αυτό οφείλεται στην ικανότητα που έχει αυτή η ακτινοβολία να επηρεάζει τα κύτταρα, μεταβάλλοντας το γενετικό τους υλικό (DNA) και ευνοώντας με αυτόν τον τρόπο τη δημιουργία καρκίνου.

Επίσης, η παρατεταμένη χρήση του κινητού μπορεί να προκαλέσει βλάβες στον εγκέφαλο, όπως πονοκεφάλους, κόπωση, απώλεια μνήμης, νευρολογικές διαταραχές, έλλειψη συγκέντρωσης, μείωση της ικανότητας λήψης γρήγορων αποφάσεων ή και αϋπνίες. Οι βλάβες αυτές επηρεάζουν ακόμη περισσότερο τον εγκέφαλο των

εφήβων, οι οποίοι κάνουν ολοένα και αυξανόμενη χρήση των κινητών τηλεφώνων.

Η ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία θεωρείται υπεύθυνη και για ψυχολογικές διαταραχές, όπως τα αυξημένα επίπεδα στρες. Επίσης ευθύνεται για διαταραχές στην ομαλή ανάπτυξη των παιδιών και των εφήβων που τα χρησιμοποιούν και μείωση της αναπαραγωγικής ικανότητας. Ενδεικτικά τα κινητά είναι πολύ πιο επικίνδυνα για τα παιδιά, εφόσον τα κύτταρα των παιδιών βρίσκονται σε φάση ανάπτυξης και γι' αυτό είναι πιο ευαίσθητα σε μεταλλάξεις.

Ακόμα, οι οθόνες των κινητών μπορούν να προκαλέσουν ξηρότητα στα μάτια, που με τη σειρά της μπορεί να οδηγήσει σε φλεγμονή και μολύνσεις, ενώ η πολύωρη παρακολούθηση μιας μικρής οθόνης, συνοφρύνει το πρόσωπο, οδηγώντας τελικά σε πρόωρες ρυτίδες. Επιπροσθέτως, η πολύωρη ακινησία που προϋποθέτει η χρήση του κινητού, επηρεάζει τη φυσική κατάσταση και ευνοεί την παχυσαρκία. Επίσης, αλλοιώνει τη στάση του σώματος, προκαλώντας πόνους στον αυχένα ή τους ώμους. Τέλος, η ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία μπορεί να προκαλέσει και σημάδια πρόωρης γήρανσης. Για να αποφύγουμε αυτούς και άλλους κινδύνους που εχκυμονούν τα κινητά, το πιο απλό θα ήταν να μειώσουμε τη χρήση τους. Επίσης, καλό θα ήταν να τοποθετούμε τα κινητά μας όσο το δυνατόν πιο μακριά από το σώμα μας, ώστε να μειώσουμε τις αρνητικές συνέπειες της ακτινοβολίας τους.

Καταλήγοντας, τα κινητά τηλέφωνα έχουν χίνει αναπόσπαστο κομμάτι της καθημερινότητας, διευκολύνοντας αρκετά τη ζωή μας. Συνεπώς με τη σωστή χρήση τους, μπορούμε συγχρόνως να εκμεταλλευτούμε τις δυνατότητες που προσφέρουν αλλά και να προφυλαχθούμε από τους κινδύνους που μπορεί να κρύβουν.

Συριγωνάκης Αλέξανδρος Γ4

Συζητώντας για θέματα που μας απασχολούν με τον ψυχολόγο Μ.Καργάκη

Πώς μπορεί να επιτευχθεί η καλύτερη δυνατή επικοινωνία γονιών και παιδιού;

Η επικοινωνία είναι ένας όρος ιδιαίτερα πολύπλοκος, αναπόσπαστος από κάθε δραστηριότητα του ανθρώπου. Όπως γνωρίζουμε όλοι, αυτή η μοναδική ικανότητα που μας ακολουθεί σε ολόκληρη τη ζωή μας, έχει σαν αφετηρία το οικογενειακό μας περιβάλλον και ιδιαίτερα την αλληλεπίδρασή παιδιών με γονείς. Είναι τόσο δεδομένη αυτή η επικοινωνιακή σχέση όμως, που αρκετά συχνά την παραμελούν και οι δύο πλευρές. Ιδιαίτερα, την περίοδο της εφηβείας, οι εντάσεις, τα διαφορετικά ενδιαφέροντα παιδιών και γονιών μας απομακρύνουν. Γι' αυτό το λόγο λοιπόν, εάν θέλουμε να επενδύσουμε σε μια όσο το δυνατόν καλύτερη σχέση μεταξύ μας, πρέπει να σταθούμε σε αμοιβαίες συμπεριφορές, που στόχο θα έχουν την προσέγγιση των δυο πλευρών. Μια μικρή σειρά από τέσσερα βήματα που μπορούμε να ξεκινήσουμε είναι τα ακόλουθα:

1. Δείχνω ενδιαφέρον για θέματα και ενδιαφέροντα του άλλου. Ο πιο εύκολος τρόπος για να κάνω το παιδί μου ή το γονιό μου να μου μιλήσει, είναι να τον ρωτήσω για κάτι που τον αφορά και του αρέσει.

2. Εκφράζω αυτά που νιώθω. Είναι καλό να δείχνουμε με λέξεις στον άλλο αυτά που θεωρούμε δεδομένα ότι ο άλλος ξέρει. Για παράδειγμα, το να πούμε στο παιδί ότι είμαστε περήφανοι για κάτι που έκανε ή στη μητέρα μας ότι την αγαπάμε, μας ανοίγει δρόμους για να δεχτούν με μεγαλύτερη ευχαρίστηση αυτά που έχω να πω.

3. Περνάμε χρόνο μαζί. Και οι δυο πλευρές, αν θέλουν να υπάρχει καλή επικοινωνιακή σχέση, πρέπει να προσπαθήσουν να βρουν χρόνο για κοινές δραστηριότητες.

4. Ακούω τον άλλο. Όταν συζητάω είναι πολύ σημαντικό να είμαι εκεί στη συζήτηση και να είμαι συγκεντρωμένος/η. Καλύτερα να αποφύγω να συζητήσω όταν είμαι νευριασμένος/η ή κουρασμένος/η, παρά να μη δώσω την προσοχή που είναι απαραίτητη για μια καλή συζήτηση.

Γιατί αυτό που θεωρούμε εμείς «φυσιολογικό» είναι συνήθως για τους γονείς μας αφύσικο;

Πολλοί μπορούν να απαντήσουν σε αυτή την ερώτηση με τη φράση «χάσμα γενεών» και να είναι απολύτως έγκυροι. Αλλά τι είναι τελικά αυτό το περιβόητο χάσμα; Είναι η απόσταση σε εμπειρίες που δημιουργείται ανάμεσα σε δυο γενιές, λόγω των νέων δεδομένων σε εκπαιδευτικό, κοινωνικό, τεχνολογικό και πολιτισμικό επίπεδο. Έτσι λοιπόν, μπορούμε να πούμε ότι δεν υπάρχει ο όρος φυσιολογικό γιατί σε ένα αντικείμενο υπάρχουν δυο τελείως διαφορετικές απόψεις. Αυτό που πρέπει να έχουμε στο μυαλό μας τόσο ως γονείς, όσο και ως παιδιά είναι το γεγονός ότι από τη στιγμή που βλέπουμε ότι δεν υπάρχει συμφωνία σε ένα θέμα, παύει να υπάρχει η έννοια του αντικειμενικού και του φυσιολογικού. Ας δώσουμε ένα απλό παράδειγμα, για τον ηλεκτρονικό υπολογιστή. Ο γονιός θα φωνάξει ότι το παιδί τρώει πολύ χρόνο (πάνω από τρεις ώρες) παίζοντας και σερφάροντας στο διαδίκτυο και ότι αυτό δεν είναι πλέον φυσιολογικό. Από την άλλη πλευρά το παιδί θα πει ότι όλοι παίζουν τόσες ώρες και ότι το παιχνίδι χρειάζεται αρκετό χρόνο για να τελειώσει ή ότι χρειάζεται ώρα για να βρει κάτι στο διαδίκτυο. Όπως καταλαβαίνουμε και οι δυο θεωρούν ότι έχουν την αντικειμενική αλήθεια, ο μεν γονιός λόγω της εμπειρίας του σε θέματα διαχείρισης χρόνου, το δε παιδί λόγω της γνώσης του σε ηλεκτρονικά μέσα. Επομένως, αντιλαμβανόμαστε ότι η έννοια του φυσιολογικού χάνεται (εκτός και αν κάποια δραστηριότητα αρχίζει και επηρεάζει την καθημερινή μας ζωή) και αυτό που μένει είναι ένας ενδιάμεσος δρόμος που

πρέπει να διαβούν και οι δυο πλευρές για να βρουν μια μέση λύση. Η λύση αυτή προϋποθέτει οι δυο πλευρές να μεταφέρουν τις δικές τους φυσιολογικές αλήθειες η μια στην άλλη.

Πώς μπορούμε να διαχειριστούμε το άγχος μας; (σε σχέση με το σχολείο)

Όταν αναφέρουμε το άγχος στο σχολείο θα σταθώ στο άγχος που μας δημιουργείται κυρίως σε θέματα μαθημάτων, διαβάσματος και διαγωνισμάτων. Θα προτείνω κάποια μικρά βήματα για να μπορέσει κάποιος να το διαχειριστεί:

1. Προσπαθώ να βρω σε ποιο τομέα αγχώνομαι. Π.χ. διάβασμα, βαθμοί, διαγωνίσματα.

2. Βάζω μικρούς και εφικτούς στόχους κάθε φορά για το σχολείο. Δε φορτώνομαι με πιο δύσκολους στόχους από αυτούς που μπορώ. Βήμα βήμα μέχρι την επιτυχία.

3. Φτιάχνω ένα εβδομαδιαίο πρόγραμμα διαβάσματος, για να προλαβαίνω να διαβάσω αυτά που έχω και να οργανώνω το χρόνο μου.

4. Δε φορτώνω το πρόγραμμα μου με πάρα πολλά πράγματα γιατί αν εξαντληθώ, δε θα μπορώ να αποδώσω σε κανένα από αυτά.

5. Συζητώ με πιο μεγάλους για να πάρω συμβουλές σε θέματα που με προβληματίζουν. Π.χ. γονείς, καθηγητές, ψυχολόγος σχολείου.

6. Προσέχω τον ύπνο μου και τη διατροφή μου ιδιαίτερα πριν από διαγωνίσματα και εξετάσεις.

Έχετε κάποιες πρακτικές συμβουλές;

- Ανάλυσε την κατάσταση ρεαλιστικά:

Πάρε μια λευκή σελίδα χαρτί: Γράψε από τη μια πλευρά της σελίδας τι είναι ακριβώς αυτό/ά που σου προκαλεί/ούν άγχος, κι από την άλλη (στήλη της σελίδας) πως μπορείς πρακτικά να διορθώσεις το συγκεκριμένο πρόβλημα.

- Κάνε ένα διάλειμμα και συζήτησε εκφράζοντας τους φόβους και τις αμφιβολίες σου στους γονείς σου και σε ανθρώπους που μπορούν να σε ακούσουν.

- **ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΧΑΛΑΡΩΣΗΣ:** συνδύασε εισπνοές εκπνοές με θετικές και ρεαλιστικές σκέψεις

- Αντικατέστησε τις σκέψεις: «δεν θα φοβηθώ», ή «θα πετύχω στα σίγουρα!», με τις πιο ρεαλιστικές σκέψεις: «Ακόμα κι αν φοβηθώ, θα το αντιμετωπίσω», «θα κάνω ό,τι περνάει από το χέρι μου για να επιτύχω»

- Ξόδεψε λίγο χρόνο για γυμναστική (καθημερινά).

- Φρόντισε να ξεκουράζεσαι και να κοιμάσαι καλά.

- Κάνε καθημερινά ένα πρωινό μπάνιο με χλιαρό νερό.

Ποια τα χαρακτηριστικά μιας πραγματικής φιλίας;

Πριν δώσω τη δική μου απάντηση, θα σας παραθέσω την ακόλουθη φράση: «Η φιλία βελτιώνει την ευτυχία και μειώνει τη δυστυχία, με το να διπλασιάζει τη χαρά μας και να διαιρεί τη στεναχώρια μας»

Μάρκος Τούλιους Σισέρο,
Ρωμαίος πολιτικός, ρήτορας και φιλόσοφος.

Για να το δούμε και από μια άλλη πλευρά, η φιλία είναι ένα σύνολο χαρακτηριστικών όπως στοργή, διασκέδαση, συναισθηματική ασφάλεια, βοήθεια, συμβουλές και ενίσχυση, αναγνώριση των ενδιαφερόντων μας, των προσδοκιών μας και των φόβων μας, εμπιστοσύνη, ευκαιρίες για ουσιαστική επικοινωνία. Η φιλία ενδυναμώνει τα αισθήματα της προσωπικής μας αξίας και προάγει την ανάπτυξη των κοινωνικών μας δεξιοτήτων και της κοινωνικής μας ευαισθησίας. Πιθανότατα, η πιο σημαντική λειτουργία της φιλίας, είναι να προσφέρει στον άνθρωπο ένα ευχάριστο και ασφαλές περιβάλλον, εκτός της οικογένειας, όπου ανακαλύπτει τον εαυτό του μέσα από τα μοναδικά μάτια που έχει ένα άλλο άτομο. Σε καμία περίπτωση πάντως, η φιλία δεν είναι μονόπλευρη, δεν περιέχει εκμετάλλευση και δεν κάνει τον ένα από τους δυο φίλους να νιώθει μειονεκτικά και άσχημα.

Κινηματογράφος: μέσο διαπαιδαγώγησης αλλά και άσκησης προπαγάνδας

Το σινεμά είναι αναμφισβήτητα ένας τρόπος ψυχαγωγίας. Πάντα ήταν. Το

να πας ένα Σαββατόβραδο, με μία μεγάλη παρέα ή ακόμα και μόνος, να δεις μία ταινία, σε μία τεράστια οθόνη, μαζί με ένα πακέτο ζεστά ποπκόρν, είναι κάτι που όλοι το έχουμε κάνει. Ταινίες υπάρχουν για όλα τα γούστα και τις προτιμήσεις του καθενός. Ταινίες δράσης, αισθηματικές, κωμωδίες, θρίλερ, επιστημονικής φαντασίας και αρκετές ακόμα κατηγορίες προβάλλονται καθημερινά. Αλλά όπως είναι λογικό, κάποτε δεν ήταν έτσι.

Το σινεμά παλιότερα δεν ήταν αυτό που είναι σήμερα. Αρχικά εμφανίστηκε ως μια νέα τεχνική καταγραφής της κίνησης και οπτικοποίησής της, όπως δηλώνει και ο ίδιος ο όρος (κίνημα + γραφή). Ο σημαντικότερος ίσως παράγοντας στην ανάπτυξή του ήταν η εφεύρεση του κινητοσκοπίου από τον Ουίλιαμ Ντίκσον, μιας μηχανής προβολής που είχε την δυνατότητα να προβάλλει την ταινία μέσα σε ένα κουτί, το οποίο όμως μπορούσε να χρησιμοποιήσει ένας μόνο θεατής μέσω μιας οπής. Με βάση αυτήν την κατασκευή οι αδερφοί Ογκύστ και Λουί Λυμιέρ εφηύραν τον κινηματογράφο, μία φορητή κινηματογραφική μηχανή, λήψεως, εκτύπωσης και προβολής φιλμ. Η πρώτη ταινία, έγινε σε δημόσια προβολή στο Παρίσι, το 1891 και δεν ήταν τίποτε άλλο, από μία προβολή δεκαπέντε λεπτών χωρίς ήχο και χρώμα. Μέχρι το 1920 οι ταινίες ήταν βουβές, ενώ το χρώμα μπήκε μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο! Τώρα, οι ταινίες έχουν διάρκεια περίπου δύο ώρες και οι σκηνές είναι εμπλουτισμένες με τον κατάλληλο ήχο και εφέ. Ο κινηματογράφος σήμερα θεωρείται τέχνη. Η λεγόμενη έβδομη τέχνη.

Το βέβαιο είναι ότι ασκεί σημαντική επίδραση στη ζωή του ανθρώπου και κυρίως του νέου. Πρώτα-πρώτα, παρέχει ψυχαγωγικό θέαμα. Επιπλέον, οι ταινίες με προβληματισμό συμβάλλουν στην ηθική, κοινωνική αλλά και την αισθητική του καλλιέργεια. Ειδικότερα το ανθρώπινο ήθος, η εργατικότητα, η εντιμότητα, ο σεβασμός και η προσφορά στον άνθρωπο ή άλλες

θετικές στάσεις ζωής, παρέχουν θετικά ερεθίσματα στο νέο και επιδρούν στην ηθική διαμόρφωση της προσωπικότητάς του.

Ωστόσο, υπάρχουν και ταινίες που οι παραγωγοί τους έχουν ως μόνη επιδίωξη το κέρδος, οπότε και περιορίζονται μόνο στο φαινομενικά εντυπωσιακό. Αυτό οδηγεί στην υποβάθμιση των αισθητικών κριτηρίων του κοινού και συνηθίζει ιδιαίτερα το νέο να επιλέγει το πρόχειρο, το φτηνό, το ανούσιο. Έτσι στερείται της ευκαιρίας να ψυχαγωγηθεί ουσιαστικά και να καλλιεργήσει τη σκέψη του. Άλλοτε, οι κινηματογραφικές ταινίες προβάλλουν αρνητικά πρότυπα ή συμπεριφορές και ασκούν προπαγάνδα προβάλλοντας στοιχεία που υποβαθμίζουν τον άνθρωπο ως αξία.

Συχνά πάλι μέσα απ' αυτές, γεννιούνται, προβάλλονται ή επιβάλλονται κάποια είδωλα τα οποία επηρεάζουν καθοριστικά τους νέους. Παρουσιάζουν, δηλαδή, κάποιον τραγουδιστή ηθοποιό, χορευτή ή αθλητή και τον μετατρέπουν σε ίνδαλμα. Η εξωτερική του εμφάνιση ή η συμπεριφορά του γίνονται «πρότυπο» προς μίμηση και συνεπώς οι νέοι που είναι επιρρεπείς στην υιοθέτηση προτύπων, τον αντιγράφουν καθώς προσπαθούν να γίνουν ίδιοι με αυτόν και να ακολουθήσουν τα βήματα του. Αυτό το βλέπουμε συχνά γύρω μας αν παρατηρήσουμε προσεκτικά πώς φέρονται, πώς κινούνται, πώς ντύνονται, ποιές προτεραιότητες βάζουν και ποιές επιλογές γενικά κάνουν σήμερα πολλοί νέοι.

Οι λόχοι είναι προφανείς. Όλοι αυτοί οι "σταν" χαίρουν δόξας, δημοσιότητας και πλούτου. «Αγαθά» τα οποία όλοι θέλουν σήμερα να έχουν και ιδιαίτερα οι νέοι, αφού δέχονται καταχρισμό τέτοιων μηνυμάτων από παντού.

Θα πρέπει λοιπόν όλοι μας να είμαστε πολύ προσεκτικοί, όταν επιλέγουμε μια ταινία και να έχουμε την κριτική ικανότητα, ώστε να διακρίνουμε τα παραδείγματα προς μίμηση από τα παραδείγματα προς αποφυγή.

Καταλαχαριανάκη Ελένη Γ2
Κουμπαρακή Μαίρη Γ2

Δεν υπάρχουν ήρωες

"Ζούμε σε δύσκολους καιρούς". Αυτή η φράση ακούγεται καθημερινά από πολλά στόματα. Όμως δεν μας συγκινεί πια. Μάθαμε να την ακούμε και να την αποδεχόμαστε με τον καιρό, όπως αποδεχόμαστε και τις συνέπειές της. Βέβαια παρατηρώντας τους γύρω μας, διαπιστώνουμε ότι όλοι, εκτός από κάποιες κραυγαλέες εξαιρέσεις, στην ίδια άσχημη κατάσταση βρισκόμαστε. Δεν κάνουμε όμως και σπουδαία πράγματα για να το διορθώσουμε. Περιμένουμε ότι η Ελλάδα θα σωθεί, όπως σώθηκε τόσες φορές. Βοήθεια από έναν "από μηχανής θεό" δηλαδή. Αν περιμένουμε αυτού του είδους την βοήθεια, θα πρέπει να βάλουμε και αγγελία στις εφημερίδες: "ΖΗΤΕΙΤΑΙ επειγόντως ένας ήρωας για να σώσει την Ελλάδα από την κρίση". Είναι σίγουρο ωστόσο, πως δεν θα υπάρξει ανταπόκριση. Ένας τέτοιος ήρωας πολύ δύσκολα θα βρεθεί και αυτό διότι δύσκολα μπορούν να αλλάζουν τα μυαλά των Ελλήνων.

Πολύ συχνά εμείς οι Έλληνες είχαμε την τάση να λειτουργούμε ατομικιστικά, εγωιστικά ή να αδρανούμε αφήνοντας την τύχη μας στα χέρια τρίτων, αποδεχόμενοι τις αποφάσεις τους, χωρίς να προηχείται έλεγχος για το αν μας ωφελούν. Τα αποτελέσματα ήταν συνήθως αρνητικά. Πρόσκαιρη ανάκαμψη χωρίς μακροπρόθεσμο σχεδιασμό για ουσιαστική αντιμετώπιση των προβλημάτων.

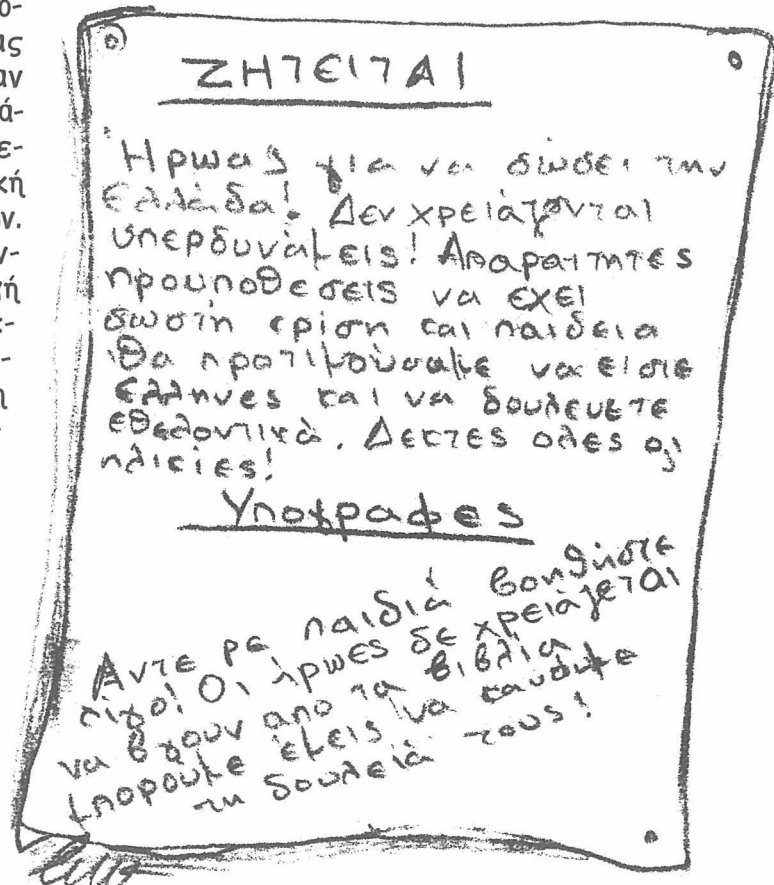
Στην εποχή μας όμως, οι συνθήκες απαιτούν ριζική αλλαγή στη στάση μας και στον τρόπο θεώρησης των πραγμάτων. Πολύτιμος βοηθός μας μπορεί να γίνει η παιδεία. Αυτή είναι που θα διαμορφώσει πολίτες σκεπτόμενους και με πολιτική συνείδηση, πολίτες με αίσθημα ευθύνης για τον ρόλο τους στο κοινωνικό σύνολο, πολίτες που θα έχουν όραμα και θα το διεκδικούν.

Έτσι με ορθή κρίση μπορούμε να αξιολογήσουμε αυτό που είναι ωφέλιμο και συμφέρον για τη χώρα μας, να προχωρούμε με προσοχή και

συνέπεια στην υλοποίησή του και να μην επιτρέπουμε σε κανέναν να αποφασίζει για μας. Παράλληλα με υπευθυνότητα να συμμετέχουμε σε συλλογικές προσπάθειες, προτάσσοντας το συλλογικό έναντι του ατομικού και δείχνοντας έτσι έμπρακτα την αγάπη μας για την πατρίδα.

Έτσι μπορεί ο καθένας μας και όλοι μαζί να γίνουμε ήρωες και να διεκδικήσουμε το δικαίωμα να ρυθμίζουμε οι ίδιοι την τύχη μας. Αυτό που μένει στο τέλος για εμάς είναι να εφαρμόσουμε το ρητό "αμύνεσθαι περί πάτρης" που έλεχαν και οι αρχαίοι και όχι το σημερινό "αμύνεσθαι περί πάτρης".

Μαρή Βερενίκη Γ2

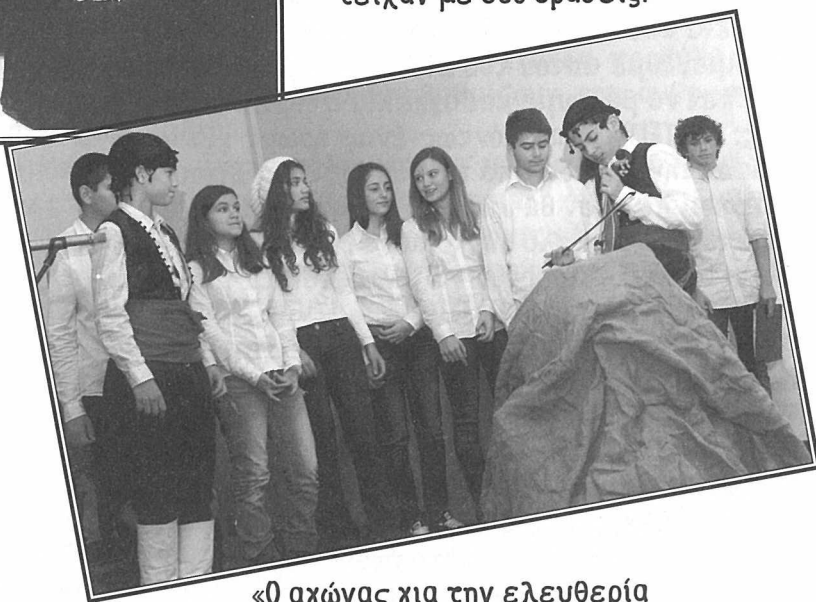
Οι μαθητές του 1ου Γυμνασίου τιμούν την Ένωση της Κρήτης με την Ελλάδα

Στο πλαίσιο του Φεστιβάλ «Μαθητών λόγος για τα 100 χρόνια της Ένωσης» που διοργανώθηκε στο πλαίσιο Εκπαιδευτικών Δράσεων και Προγραμμάτων Σχολείων του Ηρακλείου, για τον εορτασμό των 100 χρόνων από την Ένωση της Κρήτης με την Ελλάδα τον περασμένο Δεκέμβριο, οι μαθητές του σχολείου μας συμμετείχαν με δύο δράσεις:

1. Παρουσίασαν εργασία με θέμα «Πρόσωπα και γεγονότα της Κρήτης μέσα από τη λογοτεχνία και την ιστορική ρίμα» και ένα σχετικό θεατρικό δρώμενο «Ο γέρος Κρητικός και η σημαία»

2. Κατασκεύασαν τρισδιάστατη μακέτα (ως πρόταση ανέγερσης μνημείου στο Ηράκλειο) με τίτλο

«Ο αγώνας για την ελευθερία στην ιστορία της Κρήτης»

Η εφημερίδα μας στη συχνότητα του 101,9Μ

της εφημερίδας του σχολείου μας, όταν επισκεφτήκαμε το στούντιο 19, στην εκπομπή «έκτη αίσθηση, τα τραγούδια της Μαρίας» που επιμελείται και παρουσιάζει ο Γιώργος Δασκαλάκης.

Μας δόθηκε η ευκαιρία να μιλήσουμε για τη διαδικασία, μέχρι η εφημερίδα να αποκτήσει σάρκα και οστά καθώς και για τα θέματα που έχουν φιλοξενηθεί κατά καιρούς στις σελίδες της εφημερίδας μας. Ευχαριστούμε το στούντιο 19 και τον κύριο Γ. Δασκαλάκη που μας έδωσαν την ευκαιρία να εκφράσουμε τις απόψεις μας ζωντανά και να ζήσουμε αυτή τη μοναδική εμπειρία.

Την ξεχωριστή εμπειρία μιας ζωντανής ραδιοφωνικής εκπομπής είχαμε την ευκαιρία να ζήσουμε ως μέλη της δημοσιογραφικής ομάδας

Μια επίσκεψη που ενώνει

Δύο χώρες που οι σχέσεις τους είναι παρεξηγημένες εδώ και πολλά χρόνια είναι η Ελλάδα και η Τουρκία.

Γειτονικές, στην αγκαλιά της Μεσογείου, με παραλίες που βρέχονται από την ίδια θάλασσα και ψαράδες που δουλεύουν το ίδιο σκληρά, Έλληνες και Τούρκοι πρέπει να είναι ενωμένοι. Αυτή τη διαπίστωση την έζησα στο πρόσφατο ταξίδι που είχα με συμμαθητές και καθηγητές μου, στα πλαίσια του προγράμματος «Comenius».

Αρκετοί Έλληνες ζούνε και εργάζονται σε μεγάλα αστικά κέντρα της Τουρκίας αλλά και ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού της Ελλάδας γνωρίζει την Τουρκική γλώσσα. Σε διάφορες περιηγήσεις, εκδρομές και επισκέψεις που είχαμε, συναντούσαμε παντού Έλληνες, αρκετές φορές χρησιμοποιούσαμε την ελληνική γλώσσα ενώ και ο τούρκικος πληθυσμός μας αντιμετώπιζε με οικειότητα. Ναοί, τζαμιά, λουτρά, χαμάμ, αρχαιολογικοί χώροι υπάρχουν διάσπαρτα και στις δύο χώρες. Κατά την επίσκεψή μου, συνάντησα πολλά μνημεία όμοια με τα ελληνικά. Η Αγία Σοφία με τη μεγαλοπρέπειά της, τόνιζε ακόμα περισσότερο το ελληνικό στοιχείο.

Πολλές από τις λέξεις που χρησιμοποιούν οι δύο λαοί είναι κοινές στα λεξιλόγιά τους. Ειδικά κά-

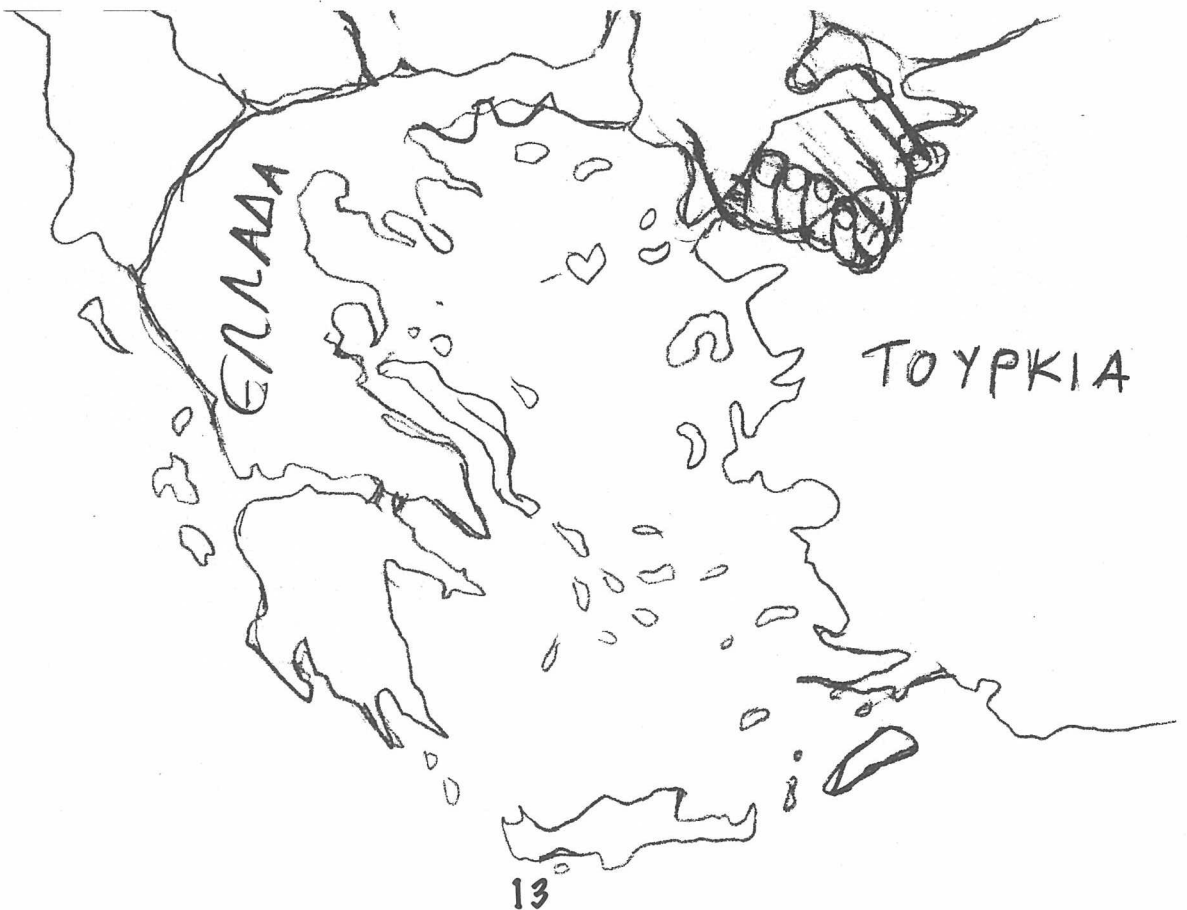
ποιες λέξεις που γνωρίζω κυρίως από την ενδο-χώρα της Κρήτης αποτελούσαν μέρος της Τουρκικής διαλέκτου (τζιζβέ, μπακαλούμ κ.α).

Η επαφή των δύο λαών ξεκίνησε από πολύ παλιά με την κατακτητική διάθεση που είχε η Τουρκία, αλλά και ακόμα παλαιότερα, αφού η Κων/πολη ήταν το κέντρο του Χριστιανικού κόσμου. Το Πατριαρχείο, αλλά και ο ίδιος ο Πατριάρχης με τη φιλοξενία του, μας έκαναν να νιώσουμε οικεία. Μας εξήγησε πολλά πράγματα, καθώς και απάντησε στις απορίες μας. Πάντα όμως καταλήγαμε στο ότι η Κων/πολη είναι κομμάτι του ελληνικού πολιτισμού. Περνώντας τα χρόνια, όλα τα παραπάνω ήρθαν για να ενώσουν τους δύο λαούς.

Καταλήγοντας, η γεύση που μένει είναι γλυκιά. Οι άνθρωποι είναι οι ίδιοι.

Εκείνο που αλλάζει είναι η πολιτική που κάνει τους ανθρώπους να μεταβάλουν τη συμπεριφορά τους. Ελλάδα και Τουρκία δεν έχουν τίποτα να χωρίσουν και οι πολιτικοί θα πρέπει να σκέφτονται και να αποφασίζουν σύμφωνα με αυτόν τον κανόνα, το τι είναι καλό για τους ανθρώπους.

Σεκέρης Τάσος Γ4

Εντυπώσεις από την έκθεση του Boltanski «Βλέμματα»

Συναισθήματα από το έργο του Boltanski «Βλέμματα»

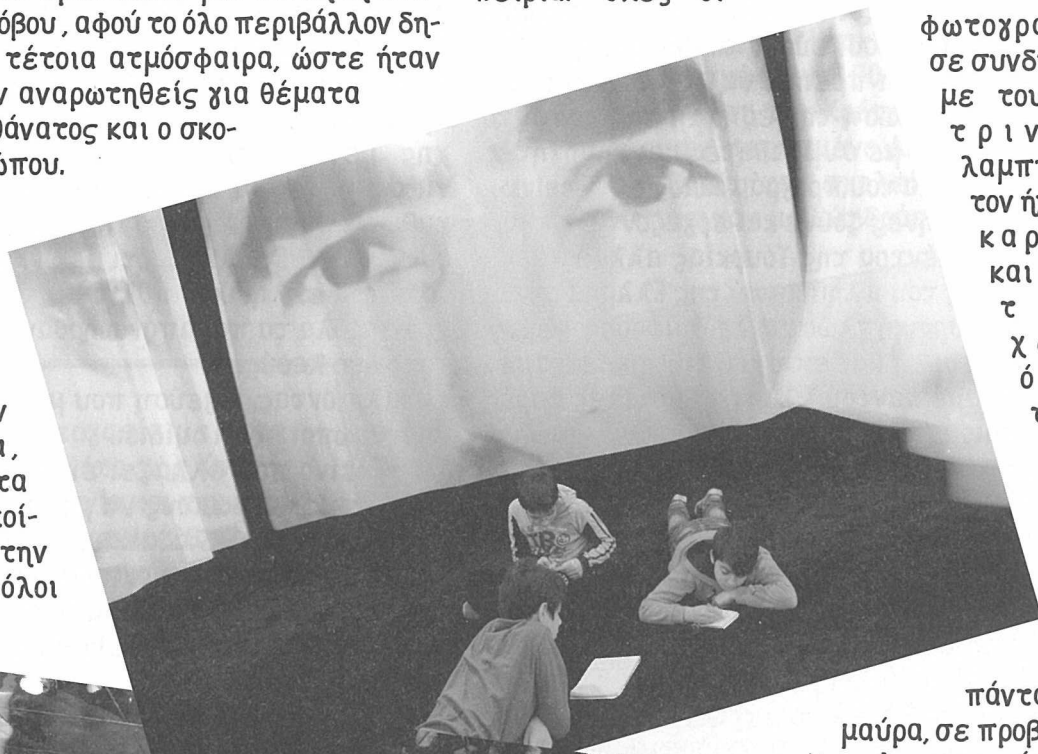
Το έργο αυτό μου προκάλεσε μια αίσθηση ανασφάλειας και φόβου, αφού το όλο περιβάλλον δημιουργήσε μια τέτοια ατμόσφαιρα, ώστε ήταν αδύνατο να μην αναρωτηθείς για θέματα όπως η ζωή, ο θάνατος και ο σκοπός κάθε ανθρώπου.

Ακόμη, αυτή η άγνοια που κατέχει όλους τους ανθρώπους ήταν διάχυτη σε αυτή την ατμόσφαιρα, γιατί τα ίδια τα βλέμματα σε κοίταζαν με αυτή την απορία που όλοι μας νιώ-

Christian Boltanski-«Βλέμματα»

Η έκθεση του Christian Boltanski «Βλέμματα» ήταν μια συναρπαστική εμπειρία. Όλες οι

φωτογραφίες σε συνδυασμό με τους κίτρινους λαμπτήρες, τον ήχο της καρδιάς και όλων των χώρων, όπου τα

πάντα ήταν μαύρα, σε προβληματίζαν. Αν και οι άσπρες κουρτίνες, όπου ήταν τυπωμένα τα βλέμματα κυνιούνταν λόγω του αέρα, ένιωθες όλα τα βλέμματα καρφωμένα πάνω σου. Καθώς άκουγες τον χτύπο της καρδιάς, που είναι ένας γνωστός αλλά ταυτόχρονα ένας άγνωστος ήχος, ξεκινούσες να σκέφτεσαι εσένα. Ποιος είσαι; Τι είσαι; Τι θέλεις; Πού πηγαίνεις; Σε όλα αυτά που σκέφτεσαι σε βοηθούν και οι αντιθέσεις. Το φως με το σκοτάδι, το άσπρο με το μαύρο. Όλα τα συναισθήματα

θουμε, αλλά λίγοι την εκδηλώνουν και προσπαθούν πραγματικά να τη λύσουν.

Σε κάνει να καταλάβεις και να αντιληφθείς τη μελαγχολία της ζωής και τη ματαιότητα ορισμένων αξιών, μιας και ο χρόνος μας θα είναι πάντοτε περιορισμένος.

είναι πολύ μπερδεμένα. Τελικά μετά από όλα αυτά τα βλέμματα που βλέπεις από τα πράγματα που νιώθεις, συνειδητοποιείς ότι γνώρισες τον εαυτό σου καλύτερα μέσα από την τέχνη.

Συριγωνάκης Αλέξανδρος Γ4

Δασκαλάκη Δανάη Α1

Βιβλίο Αναφορές

Οι "Άθλιοι" του Βίκτωρα Ουγκώ.

Οι "Άθλιοι" αποτελούν ένα από τα αριστουργήματα της κλασικής λογοτεχνίας. Όπως υποδηλώνει ο τίτλος του, το βιβλίο αυτό ασχολείται με την αθλιότητα των κατώτερων κοινωνικών στρωμάτων και όχι μόνο. Η ίδια η υπόθεση το φανερώνει αυτό: ένας πρώην κατάδικος συνειδητοποιεί την αξία της ζωής, μια δύστυχη μητέρα αναγκάζεται να αποχωριστεί το παιδί της για να βρει δουλειά, η απόλυτη εκμετάλλευση, το δημοκρατικό φρόνημα ενός νεαρού βιοπαλαιστή και η επανάσταση στη Γαλλία των αρχών του 19ου αιώνα.

Το βιβλίο αυτό καυτηριάζει την έλλειψη σωστής εκπαίδευσης, την αδυναμία των φυλακών να σωφρονίσουν ουσιαστικά τον παραβάτη, την απελπισία που προκαλεί η φτώχεια, η πείνα και η ανάγκη, σε μια εποχή που τα δικαιώματα του ανθρώπου και η ελευθερία ήταν ανύπαρκτα.

Ωστόσο δεν περιορίζεται μόνο στο να μας παρουσιάσει όλο αυτά τα προβλήματα, αλλά παράλληλα μας καλεί να προσπαθήσουμε για την επίλυσή τους, με «όπλα» την εκπαίδευση, τη δικαιοσύνη και την ελευθερία. Συνεπώς ο χαρακτηρισμός του «Κοινωνικό Ευαγγέλιο», κάθε άλλο παρά άστοχος είναι.

Συριωνάκης Αλέξανδρος Γ4

"Αγώνας πείνας"

Ο κόσμος όπου ζούμε καταστρέφεται από έναν άγριο πόλεμο. Από τις στάχτες του γεννιέται ένας νέος κόσμος που ονομάζεται Πάνεμ. Οι δεκατρείς Περιχές της διοικούνται από την Κάπιτολ. Όμως, οι άθλιες συνθήκες κάτω από τις οποίες ζουν οι κάτοικοι των Περιχών οδηγούν

σε εξέγερση. Δεκατρείς εναντίον μίας και όμως η μία αυτή νικάει. Σε θύμηση αυτών των Σκοτεινών Ημερών διοργανώνονται κάθε χρόνο από την Κάπιτολ οι Αγώνες Πείνας. Μία κοπέλα και ένα αγόρι ηλικίας από δώδεκα έως δεκαοχτώ επιλέγονται από κάθε Περιχή για να μπουν σε μία αρένα και να πολεμήσουν μέχρι θανάτου έως ότου μόνο ένας να μείνει ζωντανός. Τη χρονιά των εβδομηκοστών τέταρτων Αγώνων Πείνας

επιλέγονται από την Περιοχή 12 η Κάτις Έβερντιν και ο Πίτα Μελάρκ, δύο νέοι που συνδέονται από μία πράξη ανθρωπιάς και αλληλοβοήθειας. Στην Κάπιτολ, μέσα σε όλους τους κατοίκους που διψάνε για αλληλοσκοτωμό και αίμα, κάνουν πραγματικούς φίλους. Περνάνε μία εβδομάδα παρελαύνοντας για το κοινό, δίνοντας συνεντεύξεις, προετοιμαζόμενοι για την αρένα. Και τελικά, φτάνει η μέρα της επίσημης έναρξης των αγώνων. Ένα λεπτό από τη στιγμή που θα μπουν στην αρένα και μετά είναι ελεύθεροι να αλληλοσκοτωθούν...

Ένα υπέροχο βιβλίο από τη Σούζαν Κόλλινς. Συνδυάζει την περιπέτεια, το ρομάντζο, τον αγώνα για επιβίωση. Μια ιστορία που συμβαίνει σε ένα μακρινό φανταστικό μέλλον μα που είναι πιο επίκαιρη από ποτέ. Γιατί μπορεί να μην μπαίνουμε σε μια αρένα, καλούμαστε όμως καθημερινά να δώσουμε τη δική μας μάχη για επιβίωση.

Δασκαλάκη Δανάη Α1

Και τώρα ας παίξουμε

1. Σудоку

Λύστε το Σудоку συμπληρώνοντας σε κάθε στήλη και σε κάθε σειρά όλους τους αριθμούς από το 1 έως το 9.

	6	5		3				7	1								
1		7			5				2			6	7	8	9		
		8						1	3			4					
			2	1					4			3					
		6		8	3							2	1	6	7		
			5	3					6						8		
5						6				7					4		
			8			4	3		8			9	3	7	2		
4				7	2	1				9							

2. Κουίζ

Α) Άμα βλέπω, δεν το βλέπω και το βλέπω όταν δε βλέπω. Τι είναι;

Β) Αν είμαι νέος, μένω νέος. Αν είμαι γέρος, μένω γέρος. Τι είναι;

Γ) $\Sigma = \{ (a+\gamma)2 - (a-\gamma)2 * a * \pi * \omega / 4 \}$ Ποιο είναι το αποτέλεσμα;

Δ) $128\sqrt{e980}$

Καλύψτε το πάνω μέρος! Τι σχηματίζεται;

3. Διαφορές

Καγιαμπάκη
Μάγδα Γ1

ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑ

• ΡΕΚΟΡ: Άνδρας σε ηλικία 123 χρονών ζει μόνος του σε ύψος 4.000 μέτρων, σε ένα χωριό κοντά στη λίμνη Τιτικάκα στη Βολιβία, τρώγοντας σαύρες και φίδια και αποφεύγοντας τη ζάχαρη και τα ζυμαρικά. Ονομάζεται Καρμέλο Φλόρες Λάουρα και είναι ο γηραιότερος άνδρας του κόσμου. Έχει αποκτήσει 3 παιδιά, 16 εγγόνια και 39 δισέγγονα.

• Μια μαύρη πρωτιά καταγράφει η χώρα μας σ'ότι αφορά το κάπνισμα. Έντονη ανησυχία προκαλούν τα ποσοστά των παιδιών που έχουν κάνει χρήση καπνού σύμφωνα με το ελληνικό σκέλος της Global Youth Tobacco Survey (GYTS), το 15% των παιδιών καπνίζουν από την ηλικία 13-15 ετών, συγκεκριμένα το 16,9% των αγοριών και το 12,9% των κοριτσιών. Το GYTS χρησιμοποιεί ένα τυποποιημένο βασικό ερωτηματολόγιο που δίνεται σε εθνικό επίπεδο.

Καγιαμπάκη Μάγδα Γ1

Τα σκίτσα σχεδίασε η μαθήτρια Β. Μαρή Γ2.

Ευχαριστούμε θερμά την κα. Μαρία Χουλάκη για την πολύτιμη βοήθεια της.